

Μητρ.Βεροίας:Προασπιστής και υπέρμαχος της πίστεως σε όλη του τη ζωή ο Άγιος Γρηγόριος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 24 και 25 Ιανουαρίου πανηγύρισε ο ιερός Ναός Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στη Νέα Καρβάλη Καβάλας.

Κατά τις εορταστικές εκδηλώσεις συμμετείχαν οι σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βεροίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος προεξήρχε πολυαρχιερατικού συλλεΐτουργου και κήρυξε το θείο λόγο, Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος χοροστάτησε στον όρθρο της κυριωνύμου ημέρας, Εδέσσης κ. Ιωήλ, Γρεβενών κ. Δαβίδ, ο οποίος χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό, Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητος, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο κατά τον εσπερινό και ο επιχώριος Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στέφανος.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας τό τίμιον στόμα σου ... θεολογίας ἐξήντηλσας τό θεῖον νᾶμα, πάτερ Γρηγόριε».

Μέ μία τολμηρή μεταφορά ἐγκωμιάζει ὁ ἱερός ὕμνογράφος τόν μέγα ἱεράρχη καί φωστήρα τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἐπώνυμο τῆς θεολογίας, ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, τοῦ ὁποῖου τή μνήμη σεμνοπρεπῶς καί εὐσεβοφρόνως τιμοῦμε ἀπό χθές στό Ἱερό αὐτό Προσκύνημα τῆς Νέας Καρβάλης, τό ὁποῖο ἀνήγειραν εὐλαβῶς τά τέκνα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ξερριζωμένοι ἀπό τήν Καππαδοκική Καρβάλη, ἔφθασαν ἐδῶ, μεταφέροντας τά ἱερά θησαυρίσματα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τά ὁποῖα ἐπί αἰῶνες εἶχαν διατηρήσει ἀλώβητα ἀπό τίς ἐχθρικές ἐπιδρομές οἱ πατέρες τους, γιά νά τά ἔχουν ὡς προστασία καί καταφυγή καί σκέπη, ὅπως καί στή γενέθλια γῆ.

Ἡ μεταφορά ὅμως τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου δέν ἔχει ἀπλῶς σκοπό νά ἐπαινέσει καί νά ἐγκωμιάσει τόν ἐορταζόμενο σοφό ἱεράρχη. Προσπαθεῖ νά περιγράψει καί νά ἐρμηνεύσει πῶς ἔλαβε τόσο πλούσια τή χάρη τῆς Θεολογίας, ὥστε νά εἶναι αὐτός ὁ δεύτερος, μετά τόν ἡγαπημένο μαθητή τοῦ Κυρίου καί ἐπιστήθιο φίλο του, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀξιώθηκε αὐτῆς τῆς τιμῆς.

Γι' αὐτό καί ἀναφέρεται σέ κρατήρα σοφίας, γι' αὐτό καί ὁμιλεῖ γιά τό θεῖο νᾶμα τῆς θεολογίας. Διότι, ἐάν ὁ πρῶτος, ὁ Ἰωάννης, ἔλαβε τή χάρη «ἀναπεσών ἐπὶ τό στῆθος τοῦ διδασκάλου», σκύβοντας, δηλαδή, ἐπάνω στό στῆθος τοῦ Κυρίου, τό βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἔχοντας μεταλάβει ἀπό τό ποτήριο «τῆς καινῆς

διαθήκης», ὁ δεύτερος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, προσεγγίζοντας τὸν κρατήρα τῆς θείας σοφίας μέ τὴν προσευχή, τὴν ἄσκησι καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ βίου του, μετέλαβε ὡς θεῖο νόμα τὸ σύνολο τῆς θεολογίας, καὶ ἀξιώθηκε νὰ κατανοεῖ καὶ νὰ ἐρμηνεύει ὀρθὰ τὰ δόγματα τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαιτέρως αὐτὰ πού ἀφοροῦν τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀγωνίσθηκε σθεναρά κατατροπώνοντας τοὺς αἰρετικούς Πνευματομάχους καὶ συμβάλλοντας καθοριστικά στὸν θρίαμβο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Προασπιστής καὶ ὑπέρμαχος τῆς πίστεως ὑπῆρξε σέ ὅλη του τὴ ζωή ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμη τῆς πίστεώς του ἦταν αὐτὴ ἡ ὁποία τὸν ἐνίσχυε γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζει τίς δυσκολίες καὶ τίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς.

Γι' αὐτό καὶ ἐάν, ἀδύναμοι ἐμεῖς καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι, δέν μπορούμε νὰ μιμηθοῦμε τίς μεγάλες ἀρετές καὶ τὰ ὑπέροχα χαρίσματα τοῦ μεγίστου αὐτοῦ Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ προστάτου τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος καὶ τῆς περιοχῆς σας, ἅς μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τῆς πίστεώς του, πού τὸν ἔσωσε ἀπὸ τοὺς φυσικούς καὶ νοητοὺς κλύδωνες, τοὺς ὁποίους συνήντησε στὴ ζωή του.

Μέ συγκλονιστικό τρόπο περιγράφει ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος Γρηγόριος τὴν πρώτη μεγάλη τρικυμία τῆς ζωῆς του, ὅταν νέος φοιτητὴς ταξίδευε ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ συνεχίσει τίς σπουδές του. Καὶ μέσα στό πέλαγος τρικυμία φοβερὴ συγκλόνισε τὸ πλοῖο του. Ἐντρομοὶ ὅλοι οἱ συνταξιδιώτες του φώναζαν καὶ χτυπιόταν, γιατί δέν εἶχαν σέ ποιόν νὰ καταφύγουν καὶ ἀπὸ ποῦ νὰ ζητήσουν βοήθεια, καθὼς ἦταν ὅλοι εἰδωλολάτρες. Ἐκεῖνος γονατιστός προσευχόταν μέ πίστη καὶ θερμὴ καὶ ἐπικαλεῖτο τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ τὸν σώσει, ὅπως εἶχε σώσει ἄλλοτε καὶ τοὺς μαθητές του, ὅταν κινδύνευαν ἀπὸ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, ἀναθέτοντας ἀπολύτως τὴν ἐλπίδα του στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ καὶ λέγοντας: «Δικός σου εἶμαι καὶ πρὶν καὶ τώρα ... γιὰ χάρη σου θά ζῶ, ἂν διαφύγω τὸν κίνδυνο».

Καὶ ὁ ἄνεμος κόπασε, γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος, καὶ ἡ θάλασσα ἡρέμησε, καὶ τὸ πλοῖο συνέχισε τὸ ταξίδι του. Καὶ αὐτό ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσευχῆς μου, γιατί ὅλο τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, μετὰ ἀπὸ αὐτό τὸ θαυμαστό γεγονός, πίστευσε στὸν Χριστό καὶ ἔλαβε διπλὴ τὴ σωτηρία, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς του.

Ἄν ὅμως μέ τήν πίστη του ἀντιμετώπισε ὁ ἅγιος Γρηγόριος τήν τρικυμία τῆς θαλάσσης, πού κινδύνευε νά βυθίσει τό πλοῖο μέ τό ὁποῖο ταξίδευε, καί σώθηκε, μέ τήν ἴδια καί ἀκόμη μεγαλύτερη πίστη ἀντιμετώπισε τήν τρικυμία πού κινδύνευσε ἀρκετά χρόνια ἀργότερα νά καταποντίσει τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἦταν τότε πού, παρά τή θέλησή του, κλήθηκε νά στηρίξει τούς Ὁρθοδόξους στήν Κωνσταντινούπολη οἱ ὁποῖοι κινδύνευαν ἀπό τούς Ἀρειανούς καί τούς Πνευματομάχους, καί εἶχαν ἀπομείνει χωρίς ναούς σέ ὁλόκληρη τήν πόλη.

Ποιός θά τολμοῦσε νά τό ἐπιχειρήσει ὑπό αὐτές τίς συνθῆκες, παρά μόνο ἓνας ἄνθρωπος τόσο μεγάλης πίστεως ὅσο αὐτῆς τήν ὁποία διέθετε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος;

Γιατί ἡ πίστη του στόν Θεό ἦταν αὐτή πού τοῦ ἔδωσε τή δύναμη νά ἀγωνισθεῖ καί νά μεταστρέψει τούς αἰρετικούς στήν ὀρθόδοξη πίστη. Μόνο ἡ πίστη του ἦταν αὐτή πού τόν ἔκανε νά σταθεῖ ὡς ἱκανός οἰακοστροφός αὐτή τή φορά, καί μέ τόν λόγο του καί μέ τήν προσευχή του νά κρατήσῃ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ὀρθιο, ὥστε νά γράφει, λίγα χρόνια ἀργότερα, ὁ ἄλλος μέγας ἱεράρχης καί διάδοχός του στόν θρόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. «Ἡ Ἐκκλησία ... κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλά ναυάγιον οὐχ ὑπομένει».

Αὐτή τήν πίστη τοῦ ἐορταζομένου μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἅς προσπαθήσουμε καί ἐμεῖς στό μέτρο τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων νά μιμηθοῦμε. Διότι ἡ πίστη μας στόν Θεό εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία μπορεῖ νά μᾶς σώσει ἀπό τούς ποικίλους κλύδωνες πού ἀντιμετωπίζουμε στή ζωή μας.

Καί εἶναι πολλοί καί μᾶς ταλαιπωροῦν καί ὡς ἄτομα καί ὡς Ἐκκλησία καί ὡς ἔθνος, ἰδιαιτέρως στίς ἡμέρες μας, κατά τίς ὁποῖες ἡ τρικυμία καί ἡ ταραχή εἶναι μεγάλη ἐξαιτίας καί ὅσων συμβαίνουν μέ τή Μακεδονία μας, ἐξαιτίας ὅσων κάποιοι ἀπεργάσθηκαν ἐρήμην τῆς ἀληθείας, ἐρήμην τῆς ἱστορίας, ἐρήμην τοῦ λαοῦ, πού θέλει καί ἀπαιτεῖ νά μήν παραχωρηθεῖ τό ὄνομα καί ἡ ταυτότητα τῆς Μακεδονίας μας σέ ἓνα κράτος πού δέν τοῦ ἀνήκει καί πού ἐπὶ τόσα χρόνια τό σφετερίζεται ἄδικα.

Ἄς μήν ἀπογοητευόμεθα ὅμως. Ἄς ἔχουμε πίστη καί ἅς ζητοῦμε μέ θερμῇ τῇ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας μας καί τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά νά καταπαύσει καί αὐτός ὁ κλύδωνας, γιά νά κοπάσει καί αὐτή ἡ τρικυμία, καί νά ἐξέλθουμε «εἰς ἀναψυχήν», ἔχοντας σώσει, διά πρεσβειῶν καί τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τό ὄνομα καί τήν τιμή τοῦ ἡρωικοῦ καί μαρτυρικοῦ αὐτοῦ τόπου,

τῆς γῆς τῆς ἀγιοτόκου καί ἡρωτοτόκου Μακεδονίας μας.

Κατακλείοντας τίς ταπεινές αὐτές σκέψεις, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω θερμότατα τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας καί ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό κύριο Στέφανο, ὁ ὁποῖος εὐγενῶς μέ προσεκάλεσε γιά νά ἐορτάσουμε μαζί καί μέ τούς ἄλλους ἀγίους Ἀρχιερεῖς τή μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου καί τήν πανήγυρη τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος, καί μοῦ παρεχώρησε σήμερα τιμητικῶς τό βῆμα.

Τόν εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί εὐχομαι ταπεινῶς ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Γρηγόριος νά τόν ἐνισχύει στήν ποιμαντορία του καί νά πρεσβεύει ἀδιαλείπτως στόν Θεό καί γιά ὅλους ἐσᾶς πού τόν τιμᾶτε καί τόν εὐλαβεῖσθε.